

ЕМОТИВНА ЛЕКСИКА НА ПОЗНАЧЕННЯ ЕМОЦІЙ ЗАДОВОЛЕННЯ Й СМУТКУ (НА МАТЕРІАЛІ ПОСТІВ В ІНСТАГРАМ)

В епоху цифрової комунікації соціальні мережі стали ключовим простором для вираження емоцій та обміну переживаннями. Інстаграм, як одна з найпопулярніших платформ, забезпечує унікальне середовище, де мовна особистість виражає себе через текст, графічні елементи та емодзі. Ця платформа активно формує новий формат дискурсу, у якому емотивна лексика відіграє центральну роль, оскільки в мережевому дискурсі мовні засоби мають не лише інформативну, але й емоційне навантаження, що забезпечує вплив на аудиторію. Наукові праці Флорії Бацевич, Ольги Дзюбіної, Анатолія Загнітка, Тетяни Ковалевської, Наталії Кондратенко поглиблюють розуміння емоційного аспекту мови в соціальних мережах. Вивчення емотивної лексики дозволяє не лише зрозуміти мовну творчість, але й простежити, як через слова й образи виражаються ключові суспільні цінності та переживання. Актуальність цього дослідження зумовлена необхідністю аналізу емоційної лексики як відображення суспільних настроїв, особливо в контексті війни. Метою цієї роботи є аналіз функціонування в українському інтернет-просторі лексики на позначення емоцій задоволення та смутку.

Емотивна лексика в Інстаграм відіграє важливу роль у вираженні емоцій, особливо коли йдеться про спектр почуттів від радості й задоволення до смутку й меланхолії. Радість – це одна з ключових емоцій, яка відображається в постах про позитивні події. Особливу увагу привертають публікації про повернення військових з полону, що супроводжуються такими виразами: «*Слава ЗСУ*», «*мужні*», «*герої*». Ці слова доповнюються емодзі молитовних рук, серця та прапора України, створюючи емоційний підйом і натхнення. Радісні пости виконують не лише інформативну, але й психологічну функцію – вони зміцнюють віру в перемогу, підвищують моральний дух і створюють відчуття єдності. Гордість у соціальних мережах також має вагомe значення, що передається лексемами: «*незламні*», «*пишаємося*», супроводжується символічними зображеннями (*герб, прапор*), що підкреслює значущість моменту. Такі публікації формують у суспільстві відчуття стійкості та впевненості у власних силах. Символом стійкості українського духу стають емоції надії. Постійні згадки про віру в перемогу та краще

майбутнє втілені у висловах: *«перемога близько»*, *«ми вистоймо»*, створюють позитивний емоційний фон, що доповнюється візуальними елементами: *голуб миру*, *сонце*. Ці лексеми додають оптимізму та формують емоційну атмосферу, що мотивує до боротьби.

Смуток у постах має іншу природу – це емоція, яка об'єднує людей у скорботі. Дописи про втрати, присвячені пам'яті загиблих героїв, насичені словами *«вічна пам'ять»*, *«залишитесь в серцях»*, *«герої не вмирають»*. Їх часто супроводжують емодзі свічки, розбитого серця чи фотографії меморіалів. Такі публікації допомагають суспільству виражати колективний біль, вшановувати пам'ять загиблих і водночас знаходити підтримку в інших. Розпач проявляється в дописах, які реагують на трагічні події: ракетні удари чи масові втрати мирного населення. Лексика *«невимовний біль»*, *«загиблі діти»*, *«руйнування»* доповнюється фотографіями розбомблених будівель чи емодзі сліз. Ці повідомлення стають способом колективного осмислення трагедій і водночас засобом заклику до солідарності. Співчуття в мережевому дискурсі відіграє важливу роль у підтримці постраждалих. Вирази *«ми з вами»*, *«співчуття родинам»* допомагають виразити солідарність і підтримку. Емодзі обіймів чи молитов додають відчуття тепла й близькості. Такі пости сприяють психологічній реабілітації як для авторів, так і для аудиторії.

Отже, Інстаграм є не лише платформою для вираження емоцій, але й потужним засобом соціального об'єднання. Емоційна динаміка відображає зміни в настроях суспільства під час війни. На початку конфлікту домінували страх, розпач і розгубленість. Проте з часом емоційний ландшафт трансформувався: зросли рішучість, гордість і впевненість у перемозі. Це особливо помітно в постах, які акцентують увагу на стійкості народу й оптимізмі. Емотивна лексика допомагає формувати національний дух, підтримує суспільство в складні часи й надає емоційну опору для адаптації до реалій війни. Через мову й символіку Інтернет-простір демонструє, як емоції можуть ставати рушійною силою для суспільних змін. Функції емотивної лексики виходять за межі простого вираження емоцій. Вони доповнюються візуальними елементами, що слугує потужною платформою для створення емоційного нарративу, який підтримує спільноту, мотивує до дій і формує колективну пам'ять.